Lietas arhīva Nr. C-0596-20/4
ECLI:LV:RLPT:2020:1124.C29266319.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2020.gada 24.novembrī.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Skaidrīte Hrebtova
izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA "OA GROUP" prasībā pret /pers. A/ par izlikšanu no dzīvojamās telpas bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Aprakstošā daļa

2019.gada 10.janvārī (ar precizējumiem 2019.gada 28.janvārī) SIA "OA Group" (turpmāk – prasītājs) vērsās tiesā ar prasību pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētāja) par izlikšanu no dzīvojamās telpas bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, kurā lūdz tiesu izlikt atbildētāju no dzīvojamās telpas /adrese/ ar visām viņai piederošajām mantām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Prasība (precizētajā redakcijā) pamatota ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta otro daļu, 28.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, 42.pantu, Civillikuma 2150., 2171.pantu.

Prasības pieteikumā ar precizējumiem norādīti šādi apstākļi.

Prasītājs, pamatojoties uz 2018.gada 2.marta pirkuma līgumu, ieguva īpašuma tiesības uz ēku /adrese/, kadastra Nr./numurs/, un zemes gabalu, kadastra Nr./numurs/, prasītāja īpašuma tiesības 2018.gada 3.aprīlī reģistrētas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/.

Pēc iepriekš minētā nekustamā īpašuma pārņemšanas savā valdījumā prasītājs konstatēja, ka dzīvoklis /adrese/ ir aizņemts, un to ir aizņēmusi atbildētāja.

Pārrunās ar atbildētāju tika secināts, ka viņa ir minētā dzīvokļa īrniece. Sakarā ar to, ka prasītāja rīcībā nebija īres līguma, no atbildētājas tika pieprasīti dokumenti, kas apstiprinātu faktu, ka atbildētājai ir nodibinātas īres tiesiskās attiecības nekustamajā īpašumā. 2018.gada 12.oktobrī atbildētāja iesniedza prasītājam cita starpā 1968.gada 31.oktobra Tipveida īres kopiju.

Atbildētāja dzīvokli /adrese/ aizņem, pamatojoties uz iepriekšminēto Tipveida īres līgumu.

Saskaņā ar Līgumu īrniekam ir pienākum: telpas un iekārtu lietot tikai tam nolūkam, kam tās paredzētas, saudzīgi apieties ar tām un turēt tās kārtībā; izdarīt uz sava rēķina izīrēto telpu tekošo remontu; izpildīt noteikumus par dzīvojamo telpu lietošanu.

2018.gada 4.septembrī tika veikta atbildētājas aizņemtā dzīvokļa apskate, kuras laikā Rīgas pilsētas īres valdes komisija secināja, ka dzīvoklī ilgstoši nav veikts remonts, griestos un uz sienām redzamas lielas plaisas, vannas istabā nokritis griestu apmetums.

2018.gada 3.oktobrī prasītājs sniedza īres valdei atbildi, ka atbildētājai tika piedāvāta kompensācija 10 000 EUR, bet atbildētāja no tās atteicās, izsakoties, ka vēlas kompensāciju 35 000 EUR, ko prasītājs uzskata par šantāžu.

2018.gada 1.novembrī prasītājs nosūtīja atbildētājai pretenziju/paziņojumu ar lūgumu samaksāt amortizācijas izdevumus un nekustamā īpašuma nodokli par laiku no 2016.gada 20.aprīļa kopsummā 3166,47 EUR, bet atbildētāja maksājumus nav veikusi. Minētajā paziņojumā tika arī lūgts, lai atbildētāja vienojas ar prasītāju par viņas aizņemtā dzīvokļa remontdarbiem līdz 2018.gada 31.decembrim, bet atbildētāja ar prasītāju nav sazinājusies.

No 2018.gada 13.novembra apskates protokola seko, ka siltumapgādes radiatori ir auksti, gaisa temperatūra dzīvoklī ir +3,8°C, +6,2°C un 12,8°C, kas nav piemērota cilvēka dzīvošanai. Atbildētāja ar savu bezdarbību nevēlas nodrošināt dzīvoklī kapitālo remontu, tai skaitā nodrošināt siltumapgādi. Neveicot kapitālo remontu, esošie bojājumi paliek arvien lielāki.

2018.gada 13.novembrī atbildētājai pret parakstu tika izsniegts pieprasījums par dzīvokļa remontu/apskati un tika saskaņots apskates laiks 2018.gada 14.novembrī, bet atbildētājs atteicās ielaist dzīvoklī un arī veikt remontdarbus.

Atbildētāja nesazinās ar prasītāju, lai veiktu pārrunas par to, kā tiks veikts kapitālais remonts, kā arī prasītājs nevar iekļūt dzīvoklī, lai apskatītos, vai nav radušies vēl kādi bojājumi.

Atbildētāja nekustamo īpašumu neuztur labā stāvoklī, tas netiek lietots kārtīgi un saimnieciski, jo netiek veikts kapitālais remonts pēc vairākkārtējiem prasītāja norādījumiem. Atbildētāja ar savu bezdarbību nodara bojājumus nekustamajam īpašumam, kuram tiek pazemināta objekta vērtība.

Tā kā prasītājs ir vērsies Īres valdē, kā arī prasītājs ir vērsies pie atbildētājas ar lūgumu sazināties par remonta veikšanu, bet bez panākumiem, prasītājam nav citas izejas kā vērsties tiesā ar prasību par atbildētājas izlikšanu no nekustamā īpašuma, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

2019.gada 8.martā tiesā ir saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst šādu apsvērumu dēļ (lietas 53.-57.lapa).

Dzīvokli /adrese/ atbildētāja lieto, pamatojoties uz 1968.gada 31.oktobra beztermiņa Tipveida īres līgumu, kas noslēgts starp atbildētājas tēvu un namu pārvaldi Nr.21.

Atbildētājas ieskatā Rīgas pilsētas īres valdes 2018.gada 13.novembra apskates protokols, uz kuru atsaucas prasītājs, nepierāda, ka dzīvoklis netiek uzturēts pienācīgā kārtībā. Kā vienīgais tiesību aktos noteiktais un līdz ar to juridiski korekts pamatojums atbildētājas dzīvokļa apsekošanai var būt tikai attiecīgs eksperta slēdziens vai būvspeciālista sagatavots atzinums, kurā konkrēti un viennozīmīgi konstatēta atbildētājas vaina dzīvojamās telpas nepienācīgā uzturēšanā.

Likumā "Par dzīvojamo telpu īri" nav norādīts, cik bieži jāveic kārtējais remonts. Ja kārtējā remonta veikšanas termiņš nav noteikts arī dzīvojamās telpas īres līgumā, tad nepieciešamība izdarīt kārtējo remontu ir fakta jautājums, ko strīdus gadījumā vērtē tiesa.

Atbildētāja vērš uzmanību, ka no 1968.gada 31.oktobra Tipveida īres līguma izriet, ka atbildētājas lietošanā nodotais dzīvoklis ir aprīkots ar

centrālo apkuri, ūdensvadu un kanalizāciju. Tātad atbildētājai ir tiesības saņemt šos pamatpakalpojumus, bet prasītājam ir pienākums nodrošināt īrniekam iespēju tos izmantot. Ar 2019.gada 30.janvāra apskates protokolu konstatēts, ka prasītājs nav nodrošinājis pamatpakalpojumu (aukstais ūdens un kanalizācija un apkure) sniegšanu atbildētājas aizņemtajam dzīvoklim. Prasītājs minētos apstākļus ir apstiprinājis norādot, ka dzīvoklis nav piemērots dzīvošanai un, ka atbildētāja nevēlas nodrošināt dzīvoklī kapitālo remontu.

Likumā "Par dzīvojamo telpu īri" ir noteikti šādi remontu veidi: kapitālais remonts, kas jāveic izīrētājam, un kārtējais remonts, par kuru atbild īrnieks. Savukārt, ja izīrētājs veic avārijas remontu, tad tas veicams bez īrnieka pārcelšanas.

Atbildētāja uzskata, ka nav pamata apmierināt prasību saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, jo šī norma piemērojama tikai tad, ja konstatēta pārkāpuma izdarītāja vaina jebkurā tās formā, taču atbildētāja uzskata, ka prasītājs nav pierādījis faktu, ka atbildētāja posta vai bojā dzīvojamo telpu.

2020.gada 1.aprīlī tiesā ir saņemts atbildētājas lūgums par pierādījumu pievienošanu un tiesvedības izbeigšanu (lietas 155.lapa), kurā norādīts, ka 2020.gada 13.februārī prasītājs ir atsavinājis strīdus nekustamo īpašumu /pers. B/, dzim. /datums/, Groznijas pils., Čečenijas-Ingušetijas APSR.

Prasību par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu un atbildētājas izlikšanu no strīdus dzīvokļa prasītājs ir cēlis, pamatojoties uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.[1]panta pirmās daļas 1.punktu.

Kaut arī likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 8.pants noteic, ka, ja dzīvojamā māja vai dzīvoklis pāriet citas juridiskās vai fiziskās personas īpašumā, jaunajam īpašniekam ir saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie dzīvojamās telpas īres līgumi, tomēr no minētās normas neizriet, ka nekustamā īpašuma ieguvējam ir tiesības pārņemt prasījuma tiesības pret īrnieku celtajā prasībā par īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamās telpas.

Lūgumā norādīts, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestās daļas noteikumiem, tiesai, lemjot par puses procesuālo tiesību pārņemšanu, jāņem vērā judikatūra.

Atbildētāja atsaucas uz to, ka 2016.gadā Augstākās tiesas Civillietu departaments vairākos nolēmumos ir norādījis, ka dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšana pieļaujama vienīgi gadījumā, ja tam ir likumīgs pamatojums saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[1]-28.[6] pantu, turklāt tiesības izbeigt īres līgumu saista ar izīrētāju, t.i. izīrētās lietas īpašnieku *(sal. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 20.jūnija spriedums lietā Nr. SKC-244/2016 (C33265210).* Proti, īres līguma izbeigšanas gadījumus regulē likums, kurš imperatīva formā tiesības, kas nav īres līguma priekšmets, saista ar konkrētu izīrētāju.

Arī 2017.gada 30.jūnija Augstākās tiesas Civillietu departamenta spriedumā lietā Nr. SKC-221/2017 norādīts, ka dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanas gadījumus regulē likums (likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[1]-28.[6]pants), nevis darījums (īres līgums). Savukārt likumā imperatīvi noteiktās tiesības, kas nav īres līguma priekšmets, saistītas vienīgi ar konkrētu izīrētāju, t.i. īrētās lietas īpašnieku. Tas nozīmē, ka, darījuma rezultātā, mainoties īpašniekam, iepriekšējā izīrētāja likumā noteiktā tiesība izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu nevar pāriet uz jauno nekustamā īpašuma īpašnieku.

Atbildētājas ieskatā minētās Senāta atziņa pilnā apmērā attiecināmas arī uz izskatāmo lietu un izlemjamo jautājumu par puses procesuālo tiesību pārņemšanu.

Ņemot vērā apstākļus, ievērojot judikatūras atziņas, atbildētāja uzskata, ka nekustamā īpašuma atsavināšanas gadījumā uz darījuma pamata, uz ieguvēju nepāriet prasījuma tiesības par īres līguma izbeigšanu un īrnieku izlikšanu no dzīvojamām telpām.

Pie šādiem apstākļiem, atbildētāja uzskata, ka atsavinot nekustamo īpašumu /adrese/, prasītājs ir zaudējis prasījuma tiesības pret atbildētāju par īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamām telpām saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[1] panta noteikumiem, līdz ar to, ievērojot, ka nav iespējama procesuālo tiesību pārņemšana, tiesvedība lieta izbeidzama, saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 2.punktu, kas paredz, ka tiesvedība lietā izbeidzama, ja prasību cēlusi persona, kurai nav prasības tiesību. Atbildētāja lūdz tiesu izbeigt tiesvedību lietā, vadoties no Civilprocesa likuma 223.panta 2.punkta, 224., 225.panta.

Saskaņā ar "Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma" 10.pantu civillietu tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un tiesa nav atzinusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Par civillietas iztiesāšanu rakstveidā tiesa laikus informē lietas dalībniekus, nosakot termiņu papildu paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai.

Ar Ministru kabineta 2020.gada 6.novembra rīkojumu Nr.655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" visā valsts teritorijā izsludināta ārkārtējā situācija no 2020.gada 9.novembra līdz 2020.gada 6.decembrim. Rīkojuma 5.19.1.apakšpunktā noteikts, ka epidemioloģisko drošības mērķu sasniegšanai tiesa maksimāli izmanto rakstveida procesu.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese s 2020.gada 9.novembra lēmumu civillietas izskatīšana nozīmēta rakstveida procesā 2020.gada 24.novembrī, pamatojoties uz lietā esošajiem dokumentiem (lietas 179.lapa).

Prasītājam paziņojums par rakstveida procesu nosūtīts 2020.gada 10.novembrī uz prasītāja juridisko adresi, kā arī paziņojums par rakstveida procesu nosūtīts prasītāja pilnvarotajam pārstāvim /pers. D/ un atbildētājas pilnvarotajam pārstāvim /pers. E/ uz elektroniskā pasta adresēm. Paziņojumā lietas dalībniekiem vienlaikus izskaidrotas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās pušu civilprocesuālās tiesības, noraidījuma tiesības, kā arī noteikts termiņš pusēm papildus paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai līdz 2020.gada 20.novembrim (lietas 180. – 182.lapa).

Puses līdz rakstveida procesa datumam papildus paskaidrojumus vai lūgumus tiesai nav iesniegušas.

Noraidījumi tiesnesei nav pieteikti.

Motīvu daļa

Izvērtējusi prasības pieteikumā norādītos apstākļus, atbildētājas rakstiskos paskaidrojumus par prasību, atbildētājas lūgumu par tiesvedības izbeigšanu lietā un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma.

No lietas materiāliem konstatējams, ka, pamatojoties uz 2018.gada 2.marta pirkuma līgumu, prasītājs ir ieguvis īpašuma tiesības uz zemes gabalu 1107 kvm platībā, kadastra Nr./numurs/, uz kura atrodas namīpašums, kas sastāv no divām 5-stāvu dzīvojamām ēkām un pagraba zem pagalma, adrese /adrese/ (prasības pieteikumā norādīts ēka /adrese/). Prasītāja īpašuma tiesības 2018.gada 3.aprīlī reģistrētas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/ (lietas 12.lapa).

No prasības pieteikumam pievienotās 1968.gada 31.oktobra Tipveida īres līguma kopijas (lietas 13.-15.lapa) un no precizētajā prasības pieteikumā norādītā (lietas 44.lapa) izriet, ka prasītājs neapstrīd un atzīst, ka atbildētāja dzīvokli /adrese/ lieto tiesīgi, pamatojoties uz iepriekšminēto Tipveida īres līgumu.

Saskaņā ar precizēto prasības pieteikumu prasība par atbildētājas izlikšanu no dzīvokļa /adrese/ ir pamatota ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, kas paredz, ka izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, ja īrnieks, viņa ģimenes locekļi vai citas personas, kuras dzīvo kopā ar viņu, bojā vai posta dzīvojamo telpu (arī dzīvokļa iekārtu), citas būves un telpas, kas īrniekam nodotas lietošanā saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu, vai arī dzīvojamās mājas koplietošanas telpas, komunikācijas un iekārtas.

Kaut arī starp prasītāju un atbildētāju nav noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums, saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantu prasītājam ir

saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie dzīvojamās telpas īres līgumi.

Līdz ar to prasītājam, ceļot prasību par atbildētājas izlikšanu no dzīvokļa /adrese/ bija jāņem vērā, ka atbildētāja strīdus dzīvokli lieto tiesīgi, un bija jāpieteic prasījums ne tikai par atbildētājas izlikšanu no strīdus dzīvokļa, bet arī jālūdz izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu (īres tiesiskās attiecības), taču prasītājs šādu prasījumu nav pieteicis.

Neizbeidzot dzīvojamās telpas īres līgumu (īres tiesiskās attiecības), nav arī likumīga pamata atbildētājas izlikšanai no strīdus dzīvokļa saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.[1]panta pirmās daļas 1.punktu.

No lietas materiāliem arī konstatējams, ka pēc prasības celšanas tiesā tiesvedības gaitā ir izmainījušies apstākļi.

No Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/ noraksta izdrukas (izdrukāta 05.03.2020.) par nekustamu īpašumu /adrese/, kadastra Nr./numurs/, konstatējams, ka, pamatojoties uz 2020.gada 13.februāra pirkuma līgumu, /pers. B/, dzimis /datums/, Groznijas pils., ir ieguvis īpašuma tiesības uz 9890/272200 domājamām daļām, bet prasītāja īpašuma tiesība nekustamajā īpašumā samazinājusies. II daļas 2.iedaļas punktā 4.1. ir atzīme, k a /pers. B/, dzim./datums/,Groznijas pils., atsevišķā lietošanā dzīvoklis Nr./numurs/, kas atrodas dzīvojamā ēkā lit.Nr.2 ar kadastra apzīmējumu /numurs/, ar kopējo platību 98,90 kvm. Pamats 2020.gada 13.februāra pirkuma līgums. Zemesgrāmatā īpašuma tiesība reģistrēta 2020.gada 3.martā (lietas 156.-157.lapa).

Secīgi lietas izskatīšanas gaitā prasītājs dzīvokli /adrese/, kuru lieto atbildētāja, ir atsavinājis citai personai, proti prasītājs vairs nav strīdus dzīvokļa īpašnieks.

No prasītāja 2020.gada 4.marta paziņojuma atbildētājai kopijas seko, ka prasītājs ir informējis atbildētāju kā dzīvokļa /adrese/ īrnieci par to, ka no 2020.gada 3.marta dzīvoklim ir jauns īpašnieks un jebkuri jautājumi, pretenzijas, vienošanās jārisina ar īpašnieku (lietas 158.lapa).

Īrnieku un izīrētāju attiecības regulē likums „Par dzīvojamo telpu īri", kura 1.panta otrā daļa noteic, ka īres tiesiskajām attiecībām, ciktāl tās neregulē šis likums, piemērojams Civillikums un citi normatīvie akti.

Atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantam, ja dzīvojamā māja vai dzīvoklis pāriet citas juridiskās vai fiziskās personas īpašumā, jaunajam īpašniekam ir saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie dzīvojamās telpas īres līgumi [..].

Visi likumā „Par dzīvojamo telpu īri" paredzētie izlikšanas gadījumi, sasaistīti ar šā likuma 28.pantu, kas ir imperatīva norma un noteic, ka dzīvojamās telpas īres līgumu pēc izīrētāja iniciatīvas var izbeigt tikai šajā likumā paredzētajos gadījumos. Ja īrnieks pēc izīrētāja prasības neatbrīvo dzīvojamo telpu, viņu kopā ar ģimenes locekļiem var izlikt tiesas ceļā.

Tas nozīmē, ka dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšana, tostarp pirms līgumā noteiktā termiņa iestāšanās, pieļaujama vienīgi gadījumā, ja tam ir likumīgs pamatojums saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[1] - 28.[6] pantu, turklāt tiesības izbeigt īres līgumu likums saista ar izīrētāju, t.i., izīrētās lietas īpašnieku.

Dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanas gadījumus regulē likums (likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28., 28.[1]-28.[6] pants), nevis darījums (īres līgums). Savukārt likumā imperatīvi noteiktās tiesības, kas nav īres līguma priekšmets, saistītas vienīgi ar konkrētu izīrētāju, t.i., īrētās lietas īpašnieku. Tas nozīmē, ka, darījuma rezultātā mainoties īpašniekam, iepriekšējā izīrētāja likumā noteiktā tiesība izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu nevar pāriet uz jauno nekustamā īpašuma īpašnieku (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 30.jūnija spriedums SKC –221/2017*).

Lietā nav iesniegts pieteikums par prasītāja procesuālo tiesību pārņemšanu, līdz ar to tiesai nav pamata atbilstoši Civilprocesa likuma 77.pantam lemt jautājumu par prasītāja procesuālo tiesību pārņemšanu.

Ievērojot to, ka prasības celšanas dienā prasītājs bija dzīvokļa /adrese/ īpašnieks, tiesa atzīst, ka prasītājs bija tiesīgs vērsties tiesā ar konkrēto prasību, līdz ar to nav pamata tiesvedības izbeigšanai saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 2.punktu, kā to lūgusi atbildētāja, jo prasības celšanas brīdī prasītājs nebija persona, kurai nav konkrētās prasības tiesību.

Tiesvedības gaitā prasītājs, atsavinot nekustamo īpašumu - dzīvokli /adrese/ ir zaudējis prasījuma tiesības pret atbildētāju par izlikšanu saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.[1]panta pirmās daļas 1.punktu. Faktiski prasītājam vairs nav pamata uzturēt celto prasību, taču prasītājs nav iesniedzis tiesā pieteikumu par atteikšanos prasības, līdz ar to prasība ir noraidāma kā nepamatota.

No lietas materiāliem redzams, ka, iesniedzot tiesā prasības pieteikumu, prasītājs ir iemaksājis sākotnējos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 EUR par pasta sūtījumiem (lietas 11.lapa). Saskaņā ar lietas uzziņu (lietas 3.lapa) lietā ir radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,01 EUR. Līdz ar to nav samaksāti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,81 EUR, kuri saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, 39.panta pirmās daļas 1.punktu piedzenami valsts ienākumos no prasītāja, jo prasība ir noraidīta.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar minēto un Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 189., 190., 193., 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda

Noraidīt SIA "OA GROUP" prasību pret /pers. A/ par izlikšanu no dzīvojamās telpas /adrese/ ar visām mantām, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Piedzīt no SIA "OA GROUP", reģistrācijas Nr.40203063674, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,81 EUR (trīs *euro* 81 cents).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi labprātīgās izpildes termiņā maksājami, norādot šādus rekvizītus: Saņēmējs: Tiesu administrācija, reģ. Nr. 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, Konta Nr. LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķis: 21499 EKK – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā Nr.C29266319 (C-0596/20).

Noteikt SIA "OA GROUP" termiņu labprātīgai ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksai desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, izskaidrojot, ka maksājuma dokuments par samaksu sprieduma labprātīgas izpildes termiņā nekavējoties iesniedzams Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā Rīgā, Lomonosova ielā 10, vai nosūtāms pa pastu vai uz tiesas elektroniskā pasta adresi.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2020.gada 24.novembrī.

Datums, kad spriedums pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma pasludināšanas datumu.

Tiesnese S.Hrebtova